

ANGELUS

3. neděle v mezidobí

24. leden 2016

číslo 4.

ročník XI.

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Běloutín

Zpívejte Hospodinu píseň novou, zpívejte Hospodinu,
všechny země! Velebnost a vznešenost ho předchází, moc
a nádhera je v jeho svatyni. (Žl 96,1.6)

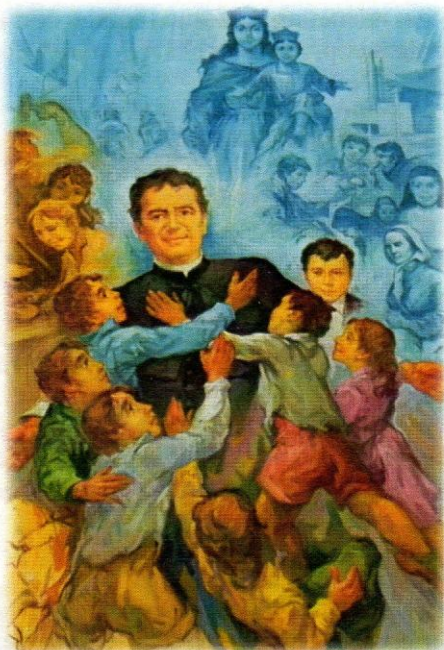
1. čtení: Neh 8,2-4a.5-6.8-10

2. čtení: 1 Kor 12,12-30

Ev.: Lk 1,1-4,4,14-21

Žl 19 Tvá slova, Pane, jsou duch a jsou život.

LÁSKA K BLIŽNÍMU - Don Bosco na cestě

Quo uadis? Kam jdeš? Jaký je tvůj cíl? To je jediná důležitá otázka. Správnou odpověď najdeme v deníku Gabriely Bossisové: „Víš, že láska je náš jediný cíl? Že všechno statní k tomu musí směřovat? I to nejneopatrnější se stane velkým, bude-li vést k lásce; a něco velmi důležitého, nevede-li to k lásce, není to vlastně nic.“ (ER und ich, sv. 2, s. 19) Je tedy životně důležité vědět: Co je to opravdová láska, jak se má rozlišit od zdánlivé lásky, jak se má cvičit.

Které jsou tři druhy lásky? Zištná „láska“, požitkářská „láska“ a láska obětavá.

Zmeškaný vlak - zištná láska

Don Bosco je jeden z největších italských světců. V minulém století vystavěl v Turíně sirotčinec a učňovské dílny pro kluky z ulice.

Jednou byl na návštěvě v okolí Alby. Večer se chtěl vrátit do Turína, ale zmeškal poslední vlak. Za prudkého lijáku zaklepal na dveře

fary. Farář otevřel a ptal se, kdo je. „Jsem chudý kněz z Turína. Právě jsem zmeškal poslední vlak.“

„Jaký úřad v Turíně zastáváte?“ „Mám malý kostel na předměstí.“ „Ano, už jste aspoň večeřel?“ „Když budete tak dobrý a dáte mi něco k jídlu, rád přijmu.“ „Bohužel, ale nemám nic nazbyt, mohu vám dát nanejvýš kus chleba a sýr.“ „Za to bych byl velmi

vděčen.“ „Máte v úmyslu zůstat přes noc zde?“ „No, víte ... v tom dešti ... a vlak je přece pryč!“ „Ach tak, ale nemám žádnou volnou postel.“ „Ale to není problém, mně stačí dvě židle.“ „Když je to tak, pak pojd'te dál. Lituji, že vás nemohu lépe pohostit.“

Zatímco hospodyně přináší chléb a sýr, vyptává se kněz dál: „Jste tedy z Turína?“ „Ano.“ „Neznáte náhodou jakéhosi dona Boska?“ „Trochu.“ „Nikdy jsem se s ním nesetkal,“ řekl farář. „Ale chtěl bych vás o něco poprosit. Myslíte, že mi pomůže?“ „Když může, rád druhým pomáhá!“ „Myslel jsem, že mu napíše dopis, jestli by nevzal jedno dítě do svého sirotčince.“ „To vám mohu zaručit.“ „Opravdu? Jste snad s donem Boskem přáteli?“ „Ano, od dětství.“ „Mohl byste mi tu záležitost zprostředkovat?“ „Ano, ta věc už je vyřízena. Kvůli vašemu skutku milosrdenství.“ „Ale ... vy ... Kdopak jste?“ „Jsem don Bosco.“

„Don Bosco! Vy jste don Bosco! Že jste to neřekl hned! Promiňte, že jsem vás dobře neobsloužil... Kdo by si pomyslel! Nechte ten sýr. Ted' mě napadá, že přece jen něco zbylo od oběda.“

Farář je úplně zmatený, pot mu rosí čelo. Volá hospodyně, ta prostře na stůl a přináší rybí polévku a šunkovou omeletu. Pak sám běží k polici a vyndá půlku pečeného kuřete a láhev dobrého červeného vína. Don Bosco se usmívá.

Po večeři vede farář hosta do krásné ložnice. Příští ráno ho doprovodí na nádraží a nepřestává se omlouvat.

Při loučení ho vzal don Bosco za ruku: „Podívejte se, pane faráři, z toho, co se stalo, se můžeme přece jen něco naučit. Když nic nemáme, nic nedáme. Máme-li málo, dáme málo. A když máme hodně, dáme to, co považujeme za správné. Nechávejme se však vést láskou k bližnímu, a ne vlastním zájmem.“

KOUTEK PRO DĚTI

17. Kde máme Ježíše hledat?

Znáš nějaké poutní místo? (...) Co tam bývá? (...) Je to místo, kde lidé v minulosti zažili nějaké neobvyklé setkání s Pánem Bohem nebo ještě častěji s Pannou Marií či s přímluvou některých svatých - sv. Anny, Jakuba, Václava, některého apoštola. Často se zde udál zázrak záchrany života nebo uzdravení z vážné nemoci a vděční věřící tu postavili kapličku nebo kostel. V den výročí této události se zde slaví slavná mše svatá. Dříve sem lidé putovali pěšky, dnes většinou přijíždějí vlakem, autobusy nebo auty. Někdy se jich sejde takové množství, že je obtížné se vůbec někam protlačit. Pokud se takový malý človiček, jako jsi ty, nedrží dospělého pevně za ruku, lehce se ztratí. Většinou to končí pláčem, všude samé cizí tváře a maminka nikde. Ztratit se můžeš venku mezi stánky, na nádraží, ale i přímo v kostele, když je tam plno. Už se ti to někdy stalo? Jak to dopadlo? (...)

Na poutě chodili i Židé. Jejich poutním místem byl chrám v Jeruzalémě, kam se několikrát v roce rodiny z celé země vypravily, aby společně uctily a oslavily Hospodina, svého Boha. Pro rodinu Josefa, Marie a malého Ježíše, kteří putovali z Nazareta, to bylo kolem 100 km, přes hory a poustinu, skoro týdenní putování. Proto šli pohromadě se sousedy a dalšími příbuznými z vesnice, aby i dětem cesta lépe ubíhala. V obrovském hlavním městě Jeruzalémě bylo jako ve včelím úlu. Hlava na hlavě, křik, poutníci i cizinci, do toho obchodníci a trhovci; není divu, že se co chvíli někdo ztratil. Když oslavy skončily, vydali se všichni na cestu domů. Byli unavení, brzy večer usnuli. Druhého dne se rozeběhlo klubičko rozesmátých kluků ke svým rodičům, ale Ježíš mezi nimi nebyl. Nikdo z nich ho neviděl. Ustaraní rodiče spěchali zpět do Jeruzaléma. Ptali se známých, v noclehárně, prohlédli kdejakou uličku a místa, která navštívili, ale bylo to

jako hledat jehlu v kupce sena. Smutní a vyčerpaní vstoupili třetí den do chrámu a zůstali užaslí stát. Dolehl k nim dobře známý chlapcův hlas a pak už Ježíše i uviděli. Povídal si s váženými učenici, kteří žasli, kolik moudrosti tento mladíček v sobě má, jak rozumí Božím věcem. Žasli, jak dobře zná Starý zákon i důležité knihy. Ježíšova maminka mu ale řekla, že byli smutní a měli o něj velký strach, když tak dlouho nevěděli, kde je. Ježíš se na ni podíval a slíbil, že už se to nikdy nestane, že už ho nikdy nebudou muset dlouho hledat. Protože on bude vždycky tam, kde je potřeba vysvětlovat pravdu o Pánu Bohu a o jeho lásce k lidem.

Aktivita: Nakresli kostel, který je ve vaší farnosti, a nakresli k němu svou rodinu, jak sedí kolem Pána Ježíše a poslouchá ho. Obrázek můžeš dát doma ke stromečku a zazpívat si u něj s ostatními nějakou koledu. Jako poděkování za to, že můžete být spolu v takovém krásném čase Vánoc.

Modlitba: Pane Ježíši, prosím tě za lidi, kteří tě hledají a nevědí, že tě mohou najít v kostele. Prosím tě za moje kamarády, kteří do kostela nechodí, ale mají hodné rodiče, přijď ty k nim do jejich rodiny a pozvi je. A prosím tě za děti, které mají smutné Vánoce, aby je našel někdo, kdo je bude mít opravdu rád a přivede je k tobě. Amen.

18. Ježíš je světlo světa

Už ses někdy zeptal tatínka nebo dědečka, jak se to stane, že vám svítí v místnosti světlo? Odkud přiběhlo a jak to, že před tím nebylo vidět? (...) Někdy přijde velká bouřka, najednou „prásk“ a všude je tma. „Kde je ten šuplík se sirkami? A kde jsou svíčky? Máš baterku?“ ptají se v kuchyni jeden přes druhého a všichni se snaží honem rozsvítit alespoň malé světélko. Proč? (...) Bez světla by nebyl na zemi žádný život; nejenže bychom nikam netrefili a neviděli na sebe, ani rostlinky by nemohly existovat, a tím pádem by neměla zvířátka co žrát. Když je pár dní po sobě zamračeno, nesvítí sluníčko, lidé se cítí unavení, ani práce je nebaví. Sotva se na obloze ukáže, už se usmívají a mají spoustu nápadů.

U Pána Boha v nebi je světlo pořádkem. Nepotřebuje žádnou elektrárnu ani zásobníky energie. A není to ani tím, že by u něho sluníčko bydlelo. Vzpomínáš, jak jsme na začátku adventu mluvili o moci a síle Božího slova? Jak byl stvořený celý svět? (...) V Bohu je víc světla než ve všech sluncích celého vesmíru. To světlo vzniká každým Božím slovem samo, a proto je v nebi tolik radosti, štěstí, lásky a dobrých nápadů. Ale když se Bůh díval na lidi na zemi, viděl, že jsou často smutní. Byls už někdy smutný? (...) To je jako taková tma a mlha kolem dokola, že člověk neví, co má dělat; nic se mu nechce, nic ho nebaví a občas i pláče. Bojí se, ani neví přesně čeho. Na lidech na zemi jako by seděl velký černý smutný mrak. „To tak nemohu nechat,“ rozhodl se dobrý Bůh. „Pošlu jim světlo od nás z nebe dolů na zem, aby je zbavilo smutku. Nikdo to světlo nebude moci rozbít ani zhasnout. Stačí, když si ho rodina bude do svého domu přát, a ono tam přijde.“ A tak uskutečnilo Boží slovo další velký zázrak. V Betlémě se narodilo dítěátko. Znáš jeho jméno? (...) A Bůh dal to světlo dovnitř jeho tělípka. Jak Ježíš rostl, bylo světlo stále větší. Ale to neznamenal, že by Ježíš v noci svítil. To znamenalo, že u Ježíše zmizel každý smutek, vedle něj nikdo neplakal. Když někde přišel, lidé se usmívali, měli se rádi a všechno je bavilo. Co bylo předtím těžké, stalo se s ním snadné. A co víc - s Ježíšem se lidé cítili, jako by už byli v nebi, blízko nebeského Tatínka.

Aktivita:

a) Domluv se s maminkou, ať ti stopuje, jestli vydržíš pár minut potmě - třeba ve spíži, na půdě nebo ve sklepě. Zkus si při tom v duchu povídat s Pánem Ježíšem a uvidíš, že se přestaneš bát a že ten čas rychleji uteče.

b) Skupinová hra ve větší místnosti: Vedoucí vybere dva šikovné pomocníky, potichu se s nimi domluví na tom, že jeden bude lhát a druhý mluvit pravdu. Pak zaváže ostatním oči, každého nějak posune a pootočí a pak jim dá pokyn, aby se seřadili, našli východ a společně vyšli z místnosti. Při tom jim mohou radit pouze oba rádci. Děti si musejí postupně ujasnit, který z těch dvou hlasů jim pomáhá k dosažení cíle.

Modlitba: Dobrý Bože, děkuji ti, že je světlo každý den. Děkuji za všechno pěkné, co jsem dnes viděl (...). Jsem rád, že znám Pána Ježíše, že jsi ho poslal i do naší rodiny, abychom věřili, že nás máš rád. Amen.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 24. 1. do 31. 1. 2016

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle 24. 1. 3. neděle v mezidobí	Hustopeče	8:00	Za † manžela k 5. výročí úmrtí a za rodiče Dohnalovy a Honsovy
	Černotín	9:30	Za † Jaroslava a Josefa Rekovy, rodiče, živou a † rodinu
	Bělotín	11:00	Za živé a † farníky
	Kunčice	14:00	Za živé a † farníky a občany Kunčic
Pondělí 25. 1. <i>Obrácení svatého Pavla, svátek</i>	Špičky	16:30	Za † Josefa Susíka, manželku a dvo
Středa 27. 1. <i>sv. Anděla Mericiová</i>	Černotín	16:30	Za † rodiče Juříčkovy a živou a † rodinu
Čtvrtek 28. 1. <i>sv. Tomáš Akvinský, památka</i>	Bělotín	16:30	Za Helene Eichenseer
Pátek 29. 1. <i>sv. Sulpicius</i>	Hustopeče	16:30	Za Marii a Josefa Vozákovy, syny Josefa, Roberta s manželkou, Zdenka a živou a † rodinu Za živou a † rodinu Majkusovu, Blažkovu, Puchnerovu, Šubovu a dvo
Sobota 30. 1. <i>sv. Martina</i>	Černotín	17:00	Za živé a † farníky
Neděle 31. 1. 4. neděle v mezidobí	Hustopeče	8:00	Za † Květoslavu Filkovou, bratra Miroslava a živou a † rodinu
	Špičky	9:30	Za živou a † rodinu Vyhnánkovu
	Bělotín	11:00	Za † rodiče Kociánovy a živou rodinu Dostalíkovu, Pavelkovu a dvo

Ohlášky:

- * Modlitební společenství bude v pátek 29. 1. od 17:30 do 19:30 h. na faře v Hustopečích. Zveme všechny zájemce o společnou modlitbu a četbu Písma svatého.
- * Víkend pro ministranty na faře v Hustopečích proběhne od pátku 29. 1. od 15:30 h. do neděle 31. 1. (zakončení mší svatou). Prosím rodiče, aby potvrdili účast do čtvrtku 28. 1. buď emailem, nebo telefonicky.

Tel. na faru: ☎ mobil: 733 741 614 a ☎ stabil: 581 626 040

🌐 Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.